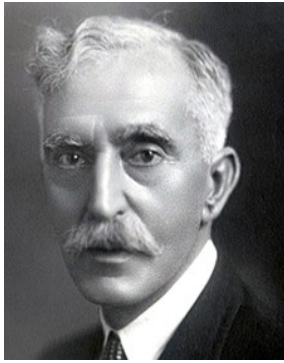

XXIX RETROBAMENT CATALÀ A PRATS DE MOLLÓ

"Catalunya és un poble que ha estat lliure i que ho vol tornar a ser."

Francesc Macià

Homenatge a Francesc Macià i als seus voluntaris Commemoració dels Fets de Prats de Molló

Diumenge, 25 de novembre de 2018

Programa:

A les 7 del matí: Sortida de Barcelona, Plaça de la Universitat, davant de la Universitat.

Actes a Prats de Molló:

A les 11: Acte d'homenatge davant del monument a Francesc Macià

♦ Ofrena floral de l'Ajuntament de Prats de Molló i d'entitats.

♦ Presentació: **Sra. Mercè Guix**, de l'Associació Prats Endavant

. **Il·l. Sr. Claudi Ferrer**, batlle de la vila de Prats de Molló

. Representant de l'IPECC

. **Sr. Miquel Arnaudies**, president de la Federació d'Entitats en Defensa de la Llengua i la

Cultura a Catalunya del Nord

. **Sra. Júlia Taurinyà**, periodista de Catalunya del Nord

. **Il·l. Sr. Joan Margall**, historiador empordanès, diputat d'ERC al Congrés de Madrid

♦ Himne d'Els Segadors.

♦ Visita exterior de la **vil·la Denisa**, on s'allotjà l'Estat Major de Francesc Macià

♦ Ofrena floral al monument al poeta nacional de Catalunya **Jacint Verdaguer**

Paraules d'homenatge. Obsequi de l'opuscle ***La Catalunya de Verdaguer***, de **Gerard Horta**

♦ A la 1.30 del migdia: **Dinar de germanor a Prats de Molló**

♦ Tarda: Visita cultural guiada.

Arribada a Barcelona a 2/4 de 9.

Import: autocar i dinar 35 €

Organització: Associació Prats Endavant de Prats de Molló

Col·laboració: Ajuntament de Prats de Molló

Autocar des de Barcelona:

Indrets del Record 93 317 84 68 indretsdelrecord@gmail.com

IPECC ipecc@ipecc.cat

Casal Irla d'ERC Horta-Guinardó. Llibreria Clau de Volta

Nous temps, noves formes de la mateixa lluita.

Construïm la República Catalana!

L'exposició 'Visca per la llibertat' arriba a Prats de Molló

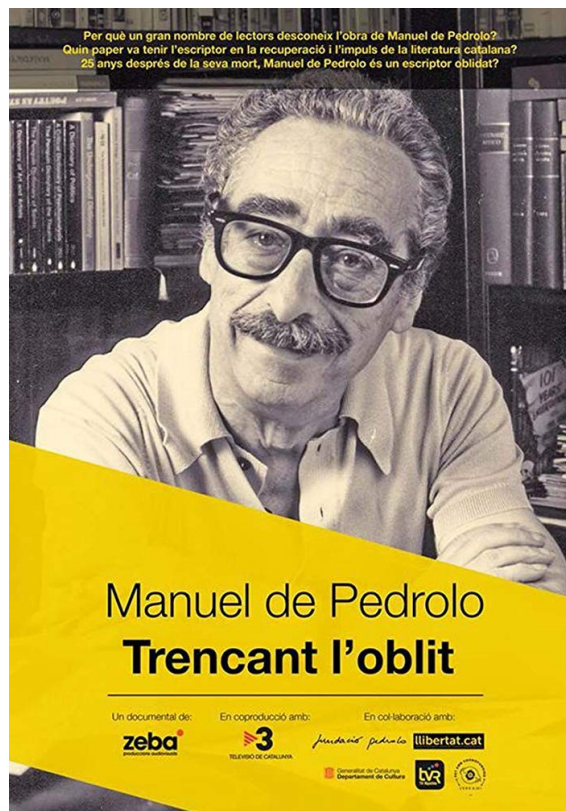
La podreu visitar fins al 30 de novembre de 2018.

Per: **Teo Vidal i Sol**, Coordinador i Responsable legal + **Maria Benejam Berger**
Redactora en cap de Vilaweb Catalunya Nord

Els **Angelets de la Terra** han traslladat la seua exposició '**Visca per la llibertat**' a Prats de Molló, on la podeu veure fins al pròxim 30 de novembre.

El dissabte passat, 20 d'octubre, van fer el vernissatge i abans van projectar el documental **Catalunya 1-O** fet per Mediapro, subtítulat en francès.

Aquesta exposició es va poder visitar a Perpinyà, durant el festival 'Visa pour l'imatge'. Presenta les imatges d'uns 45 fotògrafs, majoritàriament professionals. Una exposició amb 214 fotografies per a explicar cronològicament el procés català. En un context d'intent de censura, orquestrat i implementat per una immensa majoria de polítics i de mitjans de comunicació europeus, aquesta exposició se n'anirà de gira arreu de Catalunya Nord o més lluny per tal d'explicar a un públic el més ample possible aquest procés democràtic i cívic que bé podria revolucionar l'organització política d'Europa.

Manuel de Pedrolo centenari del seu naixement

L'any **1983** a l'entrevista de Joaquim Maria Puyal del programa de TV3 "Vostè pregunta" Pedrolo deia:

"Els anys vuitanta, just després del joc de mans de la transició, hom podia pensar que els grups massa petits que van continuar insistint en la necessitat de la independència no tenien res a fer.

És a dir, que valia més deixar-ho córrer i abandonar la lluita perquè la realitat s'imposava i calia adaptar-s'hi.

Però aquella petita minoria que tot sovint era ridiculitzada i menystinguda ara s'ha fet

majoritària i la independència és defensada pels ridiculitzadors d'aleshores o els seus

fills polítics.

No ho dic pas per passar comptes, sinó al contrari. Ho dic per reconèixer la necessitat

de protestar quan no serveix de res."

"Per l'únic que val la pena lluitar és per les utopies.

Allò que avui és utopia, potser no ho serà el dia de demà.

De tota manera, no tenim res més.

Som catalans; som ciutadans dels Països Catalans.

Si ens deixem perdre això, ho perdem tot com a comunitat.

Som un poble colonitzat.
No podem desfer-nos de la colonització sense la independència.”

2018 ANY PEDROLO

DEPARTAMENT DE CULTURA

Manuel de Pedrolo i Sánchez de Molina

Va néixer a l'Aranyó (Segarra) l'any 1918 i va morir a Barcelona el 1990.

Poeta, dramaturg, contista, novel·lista, articulista, traductor.

El Govern de la Generalitat ha aprovat el centenari del seu naixement com a commemoració oficial de l'any 2018.

Manuel de Pedrolo és un dels escriptors més prolífics i fecunds de la història de la literatura catalana. Autor de més de 120 obres, va conrear tots els gèneres: teatre, poesia (inclosa la poesia visual), narrativa breu, novel·la (amb més de 70 títols), diaris, articles en premsa. Entre 1963 i 1970, va dirigir la col·lecció de novel·la policíaca “La Cua de Palla”.

La seva intenció era normalitzar a tots els nivells la literatura en llengua catalana, la qual cosa volia dir acostar-la a tot tipus de lectors. Per això va experimentar amb totes les possibilitats, des del “negre” a la ciència-ficció, la novel·la eròtica o el teatre de l'absurd. També per aquest motiu la seva tasca com a traductor (va traduir nombroses obres d'autors contemporanis anglosaxons i francesos) resulta d'una gran importància.

Tot i mantenir-se força allunyat de la vida pública i dels centres de poder, va ser un autor molt popular. Va rebre una vintena de premis literaris, entre ells el Víctor Català, el Sant Jordi o el Prudenci Bertrana.

El 1979 va ser guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

De fermes conviccions ideològiques, Manuel de Pedrolo va posar l'escriptura al servei del país, alhora que confegia una obra innovadora, valenta i transgressora que mai no va ajustar-se als canons establerts. Els seus problemes amb la censura van ser greus i constants, i un bon nombre de les seves novel·les van veure la llum amb molts anys de retard.

Monument a Francesc Macià

Acudim com cada any al Retrobament Català de Prats de Molló

Agraïment a la gent de la vila de Prats de Molló:

- Han **mantingut amb respecte el record d'*Els Fets de Prats de Molló***, de tanta transcendència per als catalans.
- Han erigit un **Monument a Francesc Macià**, prop de la Vil·la Denisa, que recorda el fet històric de l'aixecament de Macià amb els voluntaris catalans contra la Dictadura de Primo de Rivera.
- Han col·locat una **placa a la Vil·la Denisa** que recorda la casa que donà acolliment al complot, amb el text:

“ELS FETS DE PRATS DE MOLLÓ”

DINS D'AQUESTA TORRE, EL 1926
FRANCESC MACIÀ
VA PREPARAR L'ALLIBERAMENT
DE CATALUNYA

- Han erigit un **monument al poeta i patriota Jacint Verdaguer**, glòria de les lletres catalanes, amb l'al·legoria del poema *La barretina*, que va dedicar a un empleat banyista de La Presta-Prats de Molló.
- **La gent de La Presta i de Prats de Molló conserven viu el record dels seus avantpassats:**
 - . Que prestaren col·laboració a Macià i els seus voluntaris.

. Que foren estímul per a Verdaguer d'ascendir per primera vegada al cim del Canigó, i foren

els seus informadors de cançons i llegendes que l'inspiraren per al seu poema *Canigó*.

- L'Associació ***Prats Endavant***, de Prats de Molló, que organitza cada any el Retrobament Català de Prats de Molló.

~~~~~

CRONOLOGIA. ELS FETS DE PRATS DE MOLLÓ I ELS ANTECEDENTS

- ♦ **13 setembre 1923.** Es produeix el cop d'Estat de Primo de Rivera.
- ♦ **Setembre 1923.** Francesc Macià s'exilia a França.
Es reuneix a París amb la seva esposa Eugènia Lamarca i la seva filla Maria.

Des d'allí, a Bois-Colombes, prepara tot el pla per aixecar Catalunya.
- ♦ **30 octubre 1926** Macià ha ordenat iniciar els entrenaments militars, la concentració a Prats de Molló de tots els efectius dispersos per territori francès. Arribat el moment de la decisió, convoca el seu estat major a la vil·la Denisa de Prats de Molló.
- ♦ **4 novembre 1926.** Macià és descobert i detingut.
- ♦ **20 gener 1927.** A París comença el judici contra Francesc Macià i divuit voluntaris més, acusats de tinença il·lícita d'armes.
- ♦ **23 gener de 1927.** El Tribunal de París dicta sentència de dos mesos de presó per a Macià —que no compliria perquè feia vuitanta dies que estava detingut— expulsió de territori francès, però no l'extradició, després del judici se'n va Bèlgica.
- ♦ **29 gener 1930.** S'acaba la dictadura de Primo de Rivera.
- ♦ **22 febrer 1931.** Tot just ara Francesc Macià pot retornar a Catalunya sense inconvenients.
- ♦ **12 abril 1931.** Esquerra Republicana de Catalunya guanya les eleccions municipals.
- ♦ **14 abril 1931.** Macià proclama l'Estat Català, integrat en la Federació de Repúbliques Ibèriques i forma el govern de la República Catalana.
- ♦ **17 abril 1931.** Francesc Macià és obligat, pel Govern espanyol a canviar l'Estat Català per la Generalitat de Catalunya.
- ♦ **20 juny 1931.** A Núria s'acaba de redactar l'Estatut de Catalunya.
- ♦ **2 agost 1931.** Referèndum popular per aprovar l'Estatut. Voten el 75% del cens i el vot és afirmatiu en un 99%.
- ♦ **9 setembre 1932.** El Parlament de Madrid aprova l'Estatut de Catalunya retallat.
- ♦ **11 setembre 1932.** Francesc Macià, davant l'estàtua de Rafael de Casanova, coberta amb dues mil corones i rams, acaba el seu discurs tot dient: *Catalunya reneix a la vida civil. Amunt el cors, Catalans!*
- ♦ **6 desembre 1932.** Francesc Macià inaugura el Parlament de Catalunya, per primera vegada després que el primer Borbó, Felip V, el suprimí el 1714.
- ♦ **25 desembre 1933,** dia de Nadal, a les 11 del matí, al Palau de la Generalitat, a la Casa dels Canonges, Francesc Macià mor en exercici del seu càrrec, com a president de la Generalitat de Catalunya.

***La Batalla de Prats de Molló.* Josep Fontbernat i Verdaguer.** Edició Barcelona, 1930.

(Fragments)

“Francesc Macià ha estat ell sol qui ha rehabilitat Catalunya davant el món i davant els segles. Sense el fet d’armes de Prats de Molló, Primo de Rivera hauria arribat a creure que efectivament, tot anava molt bé i que la gent empresonada i exiliada eren els mals patriotes, com deia ell en els seus discursos.

Ni la Lliga dels Drets de l’Home, ni la Societat de les Nacions haurien tractat el general Primo de Rivera de malfactor. Al contrari, la institució de Ginebra li feia bona cara i l’home de la Federació Europea cometia les baixeses més manifestes, mentre el dictador d’Espanya estigués content.

Catalunya s’acostumava a sofrir callant, i aquest silenci era interpretat a Madrid com a impotència; i a l’estranger, com a indiferència, que sovint vol dir col·laboració.

Tot Espanya dormia o feia la impressió de dormir el son més profund.

Francesc Macià, des del dia que entrà a França, és a dir, el mes de setembre de l’any 1923, no pensà en altra cosa sinó treure el dictador i els seus per la força. Francesc Macià ha conegut millor que ningú aquella gent, ell sabia que no era possible foragitar-los altrament.

Francesc Macià, a Perpinyà, a Tolosa i a París, organitzà, d’una manera vigorosa i disciplinada, aquella gesta magnífica que va ésser la batalla de Prats de Molló.

Fou una batalla que vam lliurar i guanyar.

Fórem els primers que diguérem al general Primo de Rivera que, no solament estàvem disposats a vessar la nostra sang per Catalunya, sinó que ho faríem també per tots els nostres germans ibèrics que patien de la mateixa disbauxa i del mateix esclavatge odiós.

L’obrerisme català tenia un plet social, que el catalanisme no podia resoldre. El catalanisme ignorava i volia ignorar que hi havia una qüestió social, més ben dit, una qüestió d’estómac. Això és la causa principal de l’apoliticisme de l’obrerisme català.

No obstant, Francesc Macià arribà a obtenir-ne la col·laboració i voldria poder assegurar que encara la té.

El catalanisme va ésser rehabilitat a Prats de Molló.

Entre els homes de Francesc Macià, n’hi havia de tots els estaments socials.

Lluitàrem sota una mateixa bandera.”

DECLARACIÓ de Francesc Macià durant el procés de París dels conjurats catalans, 1927.

Extret del llibre: ... *i de Prats de Molló a la Generalitat*, de **Xavier Sanahuja**.

(Fragments)

“Nosaltres som ciutadans d’un poble que ha estat lliure i que vol ésser-ho de nou. Refugiats a França i tenint plena consciència que els drets dels pobles i dels homes no prescriuen mai, hem continuat treballant per la nostra causa de la mateixa manera que ho hauríem fet trobant-nos refugiats a qualsevol altre país del món.”

“Volem una Catalunya lliure que pugui disposar d’ella sola, sense que això impliqui un nacionalisme retrògrad, ni un esperit d’exclusivisme local.”

“Volem entrar, com a Estat Independent, en el concert de pobles lliures, car no hi pot haver pau internacional mentre hi hagi nacionalitats esclaves que no puguin parlar en una confederació Universal.”

“Volem deslliurar la nostra Pàtria d’aquesta dominació espanyola que pesa damunt nostre des de 1714, ja que el nostre ideal democràtic i de llibertat no pot fer causa comuna amb l’ideal d’aquesta Espanya endarrerida que durant la Gran guerra esperava la victòria dels enemics del Dret i de la Justícia...”

Recull de textos: Teresa Clota

III _____ **Indrets del Record** _____
indretsdelrecord@gmail.com

